

Sygn. akt IV Ca 253/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Mariola Watemborska

Sędziowie SO: Jolanta Deniziuk, Wanda Dumanowska (spr.)

Protokolant: Barbara Fołtyn

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2013 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa W. A.

przeciwko W. G.

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego

w Słupsku XVII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nietletnich w M. z dnia 29 stycznia 2013r., sygn. akt XVII RC 45/13

oddala apelację.

Sygn. akt IV Ca 253/13

UZASADNIENIE

Powód W. A. wniósł o uchylenie swego obowiązku alimentacyjnego względem małoletniej córki W. G., uzasadniając to izolacją dziecka od niego przez matkę oraz nawiązaniem przez dziecko więzi uczuciowej z obecnym mężem matki.

Matka małoletniej pozwanej I. G. wniosła o oddalenie powództwa.

Wyrokiem z dnia 29 stycznia 2013r. Sąd Rejonowy w Słupsku XVII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nietletnich z siedzibą w M. oddalił powództwo.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł na następującym stanie faktycznym:

Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w M. z dnia 19.10.2010r., w sprawie III RC 172/10, W. A. został zobowiązany do płacenia alimentów na rzecz małoletniej W. G. w wysokości po 400 zł miesięcznie

Jak ustalił Sąd Rejonowy, W. G. ma obecnie ukończone 9 lat i uczęszcza do III klasy szkoły podstawowej w K.. W 2012r. zdiagnozowano u dziecka wadę wzroku, co powoduje konieczność noszenia przez nią okularów. Co pół roku udaje się ona z matką na wizyty do okulisty. Uczęszcza na dodatkowe zajęcia taneczne oraz przynależy do tzw. „zuchów”. Łączny koszt tych zajęć wynosi 12 zł. miesięcznie. Mieszka wspólnie z matką I. G., jej mężem P. G. oraz z dwójką rodzeństwa,

z czego jedno dziecko pochodzi z obecnego związku matki. Rodzina zamieszkuje w mieszkaniu stanowiącym własność męża I. G.. Miesięczny koszt utrzymania mieszkania wynosi ok. 530 zł.

I. G. nigdzie nie pracuje. Korzysta z pomocy społecznej w postaci zasiłków na trójkę dzieci w łącznej wysokości 551 zł miesięcznie. Pobiera alimenty na najstarszą córkę K. w wysokości 300 zł miesięcznie. Natomiast P. G. pracuje z uposażeniem miesięcznym w wysokości 1347,75 zł netto.

P. G. nie przysposobił W. G..

W trakcie poprzedniej sprawy alimentacyjnej III RC 172/10 I. G. także nigdzie nie pracowała. Otrzymywała zasiłki na trójkę dzieci w łącznej wysokości 563 zł miesięcznie. Dodatkowo pobierała alimenty na najstarszą córkę w kwocie 300 zł miesięcznie. Już wówczas pozostawała ona w związku małżeńskim z P. G., który pracował i zarabiał około 1800 zł netto miesięcznie. Rodzina zamieszkiwała w tym samym domu co obecnie, a miesięczny koszt jego utrzymania wynosił około 440 zł.

Małoletnia pozwana miała wtedy 7 lat i chodziła do I klasy szkoły podstawowej w K.. Nie uczęszczała wtedy jeszcze na żadne dodatkowe zajęcia pozalekcyjne. Była osobą zdrową i nie przyjmowała żadnych stałych leków.

Z ustaleń Sądu I instancji wynika ponadto, że W. A. aktualnie zamieszkuje w N. gdzie pracuje jako budowlaniec z uposażeniem miesięcznym w wysokości około 1200 euro miesięcznie netto. Oprócz córki nie ma innych osób na utrzymaniu. Całkowity koszt utrzymania mieszkania wynosi 440 euro miesięcznie. Posiada 23-letni samochód marki (...). Jest osobą zdrową, nie cierpi na żadne choroby.

W trakcie ostatniej sprawy alimentacyjnej W. A. także zamieszkiwał w N. gdzie podnajmował mieszkanie od swego brata płacąc za to około 300 euro miesięcznie. Także wówczas oprócz córki nie miał innych osób na utrzymaniu. Pracował jako pracownik fizyczny przy składaniu mebli, uzyskując wynagrodzenie niższe od obecnego.

Oceniając tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy uznał, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Sąd I instancji jako kwestię bezsporną przyjął, w świetle przepisu art. 133 § 1 kro, że małoletnia W., jako 9-letnia dziewczynka, nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać. Jej matka I. G. wypełnia swój obowiązek alimentacyjny wobec córki głównie przez osobiste starania o jej utrzymanie i wychowanie. Sąd I instancji stwierdził ponadto, że obowiązek alimentacyjny istnieje niezależnie od poprawności zachowywania się uprawnionego względem zobowiązanego. Dodatkowo roszczenia dzieci o dostarczanie środków utrzymania i wychowania nigdy nie mogą być ocenione jako sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Z tych przyczyn roszczenie powoda o uchylenie obowiązku alimentacyjnego względem małoletniej córki w oparciu o brak więzi uczuciowej między stronami oraz o fakt, iż osoba trzecia (mąż matki dziecka) wykonuje faktycznie nad dzieckiem obowiązki wchodzące w zakres władzy rodzicielskiej, nie znajduje oparcia w aktualnie obowiązujących przepisach.

Od powyższego wyroku apelację wywiódł powód, który podtrzymał swe żądanie uchylenia obowiązku alimentacyjnego względem małoletniej W. G., podnosząc, że sprawiedliwym jest uchylenie jego obowiązku alimentacyjnego, skoro został on pozbawiony prawa do widywania się z dzieckiem i nie ma możliwości uczestniczenia w życiu „domniemanej” córki.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda jest bezzasadna.

W pierwszej kolejności podkreślić należało, że stronami w niniejszej sprawie nie są, jak to formułuje apelujący powód, „domniemany ojciec” oraz jego „domniemana córka”. Powód uznał dziecko w drodze oświadczenia złożonego w dniu 27.10.2003r. w Urzędzie Stanu Cywilnego w M. (vide: odpis zupełny aktu urodzenia – k. 14) nie będąc mężem jej matki a instytucja domniemania ojcostwa dotyczy, jak to wynika *expressis verbis* z treści art. 62 kro, męża matki dziecka. Dopiero w razie skutecznego zaprzeczania ojcostwa mężczyzny wpisanego dotąd w akcie urodzenia jako ojciec danego dziecka albo ustalania bezskuteczności uznania ojcostwa, dopuszczalne jest sądowe ustalenie ojcostwa na zasadach

określonych w cytowanym przez powoda w treści jego powództwa przepisie art. 85 § 1 kro. Z taką sytuacją nie mamy jednak do czynienia w niniejszej sprawie.

Zważyć dalej należy, że Sąd Rejonowy słusznie, przy rozpoznaniu niniejszej sprawy, wziął pod uwagę jedynie względy ekonomiczne, oceniając, czy powód jest w stanie łożyć na utrzymanie dziecka, jak i czy dziecko jest w stanie utrzymać się samodzielnie – tak bowiem stanowią w tym przedmiocie przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Z kolei podnoszona w apelacji przez powoda okoliczność, że dziecko nie wymaga szczególnych nakładów finansowych, nie oznacza, że nie potrzebuje ono żadnych środków na swe utrzymanie, bądź, że zwalnia to powoda od obowiązku łożenia na utrzymanie córki. Także wskazywane w apelacji argumenty dotyczące izolacji dziecka od powoda, braku po jego stronie możliwości utrzymywania kontaktów z córką, niemożliwości nawiązania z nią więzi uczuciowej, czy też nawiązanie takiej więzi pomiędzy małoletnią powódką a mężem matki nie mają jakiegokolwiek znaczenia dla istnienia obowiązku alimentacyjnego powoda względem jego córki. Obowiązek alimentacyjny wynika bowiem z samego faktu ojcostwa czy macierzyństwa i jest określony w art. 133 kro, który o przesłankach, na których powód opiera swą apelację, w ogóle nie wspomina. Powód niesłusznie utożsamia zatem źródło swego obowiązku alimentacyjnego z prawem utrzymywania kontaktów z córką, a skoro, w swej ocenie, został tego prawa pozbawiony, to tym samym winno nastąpić zwolnienie go z tego obowiązku. Takie wnioskowanie jest ze wszech miar nieprawidłowe.

Na marginesie już zatem tylko dostrzec należy swoistą niekonsekwencję powoda, który z jednej strony w istocie kwestionuje swe ojcostwo względem małoletniej W., zarzucając przy tym jej matce, iż ta nie dopuściła do przeprowadzenia badań DNA, z drugiej zaś odwołuje się do braku możliwości utrzymywania kontaktów z „domniemaną” córką i brakiem możliwości uczestniczenia w jej życiu. Powód, jako główną przyczynę wywiedzenia powództwa i apelacji przedstawił argumentację związaną z faktem braku możliwości kontaktowania się z małoletnią pozwaną, a przecież ma prawo podejmować inicjatywę w zakresie uregulowania swych kontaktów z córką. Tymczasem powód z braku swego uczestniczenia w życiu córki uczynił pretekst do tego, by uwolnić się od obowiązku alimentowania jej.

Ustawodawca polski określił wyraźnie przesłanki trwania obowiązku alimentacyjnego rodziców względem ich dzieci (przedstawione przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku), nie wymieniając wśród nich uprawnienia rodzica do kontaktowania się z dzieckiem. Zresztą kwestie obowiązku alimentacyjnego oraz kontaktowania się z dzieckiem mają odrębny charakter. Obowiązek alimentacyjny nie wiąże się ani z utrzymywaniem kontaktów ani ze sprawowaniem władzy rodzicielskiej, ani też ze zmianą nazwiska dziecka w drodze administracyjnej, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie w przypadku małoletniej pozwanej po zawarciu przez jej matkę związku małżeńskiego. Zawarcie takiego związku z mężczyzną nie będącym ojcem dziecka nie spowodowało, że to na mężu matki aktualnie spoczywa obowiązek alimentacyjny względem małoletniej pozwanej.

Podsumowując, należało stwierdzić, że Sąd Rejonowy prawidłowo rozpoznał niniejszą sprawę, orzekając o oddaleniu powództwa W. A. o uchylenie jego obowiązku alimentacyjnego.

Wobec niezasadności apelacyjnej argumentacji powoda, należało wywiedzioną przez niego apelację oddalić, o czym Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji na podstawie art. 385 kpc.